

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30980

гр. София, 16.11.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА СВ. ШИПКОВЕНСКА

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА СВ. ШИПКОВЕНСКА Гражданско дело № 20221110102722 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на К. С. С. против Столична дирекция на вътрешните работи. Преписи от исковата молба и приложенията към нея са били редовно връчени на ответника, като е постъпил писмен отговор.

Ищецът К. С. С. е предявил кумулативно обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 181, ал. 2 ЗМВР, съотв. чл. 181, ал. 3 ЗМВР за заплащане на сумата от 1600,00 лв., представляваща паричната равностойност на безплатно униформено облекло за периода от 2018 г. до 2021 г. вкл. по служебно правоотношение на длъжността „старши полицаи, водач на патрулен автомобил” в 01 група на 04 сектор „Охрана на общественения ред и оперативни обекти“, отдел „Охранителна полиция” при СДВР, ведно със законната лихва за периода от 19.01.2022 г. до изплащане на вземането, и за заплащане на сумата от 450,00 лв., паричната равностойност на ободряващи напитки по време на полаганите от ищеца 450 нощни дежурства за периода от 01.04.2018 г. до 31.12.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 19.01.2022 г., до окончателното плащане.

Ищецът - К. С. С., твърди, че работи по служебно правоотношение в 01 група на 04 сектор „Охрана на общественения ред и оперативни обекти“, отдел „Охранителна полиция” при СДВР, като заема длъжността „старши полицаи, водач на патрулен автомобил”, имащ статут на държавен служител. Поддържа, че за длъжността, която изпълнява, е въведено изискване изпълнението на служебните задължения да е в униформено облекло, съобразно чл. 151, ал. 4 ЗМВР, вр. чл. 57, ал. 1 от ЗМВР и чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з - 1010/24.08.2015г. за униформеното облекло и работното облекло за служебно ползване в МВР. На ищеца се полагало ежегодно униформено облекло, разпоредено с лимит от министъра на вътрешните работи и получавано като лично вещеве доволствие на основание чл. 181, ал.

2 ЗМВР и чл. 3, ал.1 от Наредба № 8121з - 1010/24.08.2015 г. За държавните служители, изпълняващи служебните си задължения в униформено облекло, бил определен лимит в размер на 400 лева, съобразно заповеди на министъра на вътрешните работи, издавани за периода от 2013 до 2021 г., като на основание разпоредбата на чл. 181, ал.2 ЗМВР органът по назначаване бил длъжен да осигурява униформеното облекло. Поддържа, че задължение на ответника като орган по назначаване било да осигурява такова за всяка календарна година, но за процесния период от 2018 г. до 2021 г. вкл., ищецът не бил получил униформено облекло, въпреки че в края на всяка календарна година ищецът е представял своята вещева заявка, в която е посочвал необходимите му за следващата година елементи от униформеното му облекло, поради което претендира полагащата му се стойност на следващо му се униформено облекло. Ищецът сочи също така, че на основание чл. 181, ал. 3 ЗМВР по време на полаганите от него нощни смени му се следват ободряващи напитки, които органът по назначението не му е предоставил в натура. Твърди, че за периода от 01.04.2018 г. до 31.12.2021 г. е положил 450 нощни дежурства, като за всяко от тях му се дължи по 1 лв., или общо сумата от 450 лв., която също претендира. Прави искане за присъждане на законната лихва върху главните вземания от датата на подаване на исковата молба – 19.01.2022 г., до окончателното изплащане.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи оспорва предявените искове по основание и размер. Не оспорва, че ищецът през посочения в исковата молба период е заемал твърдяната при ответника длъжност, както и заеманата длъжност изисква да изпълнява служебните си задължения в униформено облекло. Твърди, че за релевантния период са приложими заповед № 8121з-632/19.06.2018 г., заповед № 8121з-167/18.02.2019 г., заповед № 8121з-250/28.02.2020 г. и заповед № 8121з-129/02.02.2021 г., с които бил определен лимитът за униформено облекло на държавните служители, изпълняващи служебните си задължения в униформено облекло, в размер на 400,00 лв., а условията и редът за предоставяне на сумите и доволствията били определени с Наредба № 8121з-1175/29.09.2015 г. Поддържа, че не е налице законово уредено задължение на СДВР да заплати паричната равностойност на униформено облекло в размер на лимита за съответните години на служителя, тъй като правото на същия да бъде компенсиран парично възниква след прекратяване на служебното му правоотношение, което в случая не е прекратено. На основание чл. 8, ал. 1 от Наредба № 8121з-1010 от 24.08.2015 г. униформеното облекло съставлявало лично вещеве доволствие и се получавало лично от служителя срещу подпис във вещевата книжка, като единствено от волята на ищеца зависело дали същото ще бъде усвоено до установения лимит. Твърди, че за процесния период от 2018 г. до 2021 г. ищецът не е усвоявал отпуснатите му суми в размер на 400 лв., като имал възможност да направи това при явяването си във вещевото звено към Дирекция УССД и да се снабди с необходимото му облекло. Поддържа, че за

част от исковия период 01.04.2018 г. -01.08.2020 г. разпоредбата на чл. 181, ал. 3 ЗМВР не предвижда възможност за предоставяне на легова равностойност на ободряващите напитки. Такава възможност била установена с редакцията на закона от 01.08.2020 г., съотв. от 04.08.2020 г. с редакцията на чл. 9, ал. 1 от Наредбата за определяне на условията и реда за осигуряване на леговата равностойност на полагащата се безплатна храна на служителите на министерството на вътрешните работи за извършване на дейности, свързани със специфичен характер на труда, и осигуряване на леговата равностойност на ободряващи напитки на служителите на министерството на вътрешните работи, полагащи труд през нощта от 22:00 до 06:00 ч. Считано от 04.08.2020 г. на служителя ежемесечно са се заплащали ободряващите напитки, съобразно положените часове нощен труд. Релевира възражение за изтекла погасителна давност, като поддържа да е приложима тригодишна погасителна давност по отношение на процесните вземания. По изложените съображения моли за отхвърляне на исковете.

Съдът, като взе предвид постъпилия от „Столична дирекция на вътрешните работи писмен отговор вх. № 67859/05.04.2022 г., както и че от представената към отговора на исковата молба товарителница за изпращането му не се чете датата на изпращане на писмения отговор чрез куриерска служба „Еконт“, намира, че настоящата инстанция не може да приеме дали същия е подаден в едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 ГПК. Ето защо, на ответника следва да бъдат дадени указания да докаже подаването на писмен отговор по гр. дело № 2722/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 170 състав, в едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 ГПК, чрез изпращането им чрез куриерска служба „Еконт“.

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат претендираните права и формулирания петитум, дават основание на съда да приеме, че е сезиран с претенции с правно основание чл. 181, ал. 2 ЗМВР, съотв. чл. 181, ал. 3 ЗМВР.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване по исковете с правна квалификация чл. 181, ал. 2 и ал. 3 ЗМВР следните правопораждащи факти: 1. че валидно е възникнало твърдяното служебно правоотношение с ответника в рамките на исковия период, по силата на което е работил като държавен служител; 2. че през исковия период е полагал труд през нощта от 22, 00 до 6,00 ч., за което са му се полагали ободряващи напитки, 3/ тяхната стойност, както и стойността на средствата за облекло.

Безспорно е по делото, че ищецът през посочения в исковата молба период е заемал твърдяната при ответника длъжност „старши полицаи, водач на патрулен автомобил“, в 01 група на 04 сектор „Охрана на обществения ред и оперативни обекти“, отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, както и че същата е изисквала ищецът да изпълнява служебните си задължения в униформено облекло, поради което тези обстоятелства не се нуждаят от

доказване.

В случай, че се установи възникването на твърдените субективни права, ответникът следва да докаже, че е осигурил по време на нощните дежурства на ищеца ободряващи напитки, съотв. му е заплатил парично обезщетение за непредоставени напитки, съотв. средства за облекло.

Във връзка с релевираното възражение за погасителна давност ищецът следва да устави наличието на обстоятелства, водещи до прекъсването и/или спирането на давността.

Доказателствените искания на страните за събиране на писмени доказателства са допустими и относими за изясняването на спора. Следва да се допусне съдебно-счетоводна експертиза на основание чл. 195, ал. 1 ГПК по поставените от ищеца задачи.

По останалите доказателствени искания на ищеца съдът ще се произнесе в първо съдебно заседание.

Предвид изложените съображения и на основание чл.140, ал.1 и ал.3 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ответника Столична дирекция на вътрешните работи в едноседмичен срок от получаване на съобщението да докаже подаването на писмения отговор по гр. дело № 2722/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 170 състав, в едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 ГПК, чрез изпращането му чрез куриерска служба „Еконт“ – като представи писмени доказателства, удостоверяващи датата на изпращане на писмения отговор по куриер /а именно: датата на изпращане на куриерска пратка с №5300377448449/, като при неизпълнение на тези указания в срок съдът ще приеме, че датата на подаване на писмения отговор е съдържащата се в печата на съда дата – 05.04.2022 г., т.е. че е подаден след изтичане на срока по чл. 131, ал. 1 ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.03.2023 г., в 09.50 ч., за което да се призоват страните, като им се връчат преписи от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на ответника.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

П Р И Е М А представените от ответника писмени доказателства, приложени към отговора на исковата молба.

ДОПУСКА на основание чл. 195, ал.1 ГПК изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачите, формулирани от ищеца в исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Пенка Александрова Делчева, д.т. 8 766 979, 0888 903 885, което да се призове.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещото лице в размер 300,00 лв., вносим от

бюджета на съда.

По останалите доказателствени искания на ищеца съдът ще се произнесе в първо съдебно заседание.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието. Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел.02/8955423; За повече информация: Мариана Николова, Мария Георгиева - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че в случай, че не се явят в съдебно заседание, съдът може да приложи разпоредбата на чл. 238 и сл. ГПК при наличните за това процесуални предпоставки.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____